

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy oczywistego błędu w ocenie popełnionego przez ocenającego okres stażu, który sporządził negatywne sprawozdanie z oceny wspomnianego okresu i bezpodstawnie publicznie krytykował stronę skarżącą. Strona skarżąca twierdzi, że bez żadnego odniesienia do orzecznictwa lub do innego źródła prawa EASO stwierdził, iż (każdy) „oceniający dysponuje szczególnie szerokimi uprawnieniami dyskrecyjnymi przy ocenie pracy osoby, co do której powinien sporządzić sprawozdanie, ponieważ sprawozdanie z oceny zawiera swobodnie wyrażoną przez ocenającego opinię”.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez EASO kryterium sprawiedliwej oceny przy sporządzeniu sprawozdania z oceny odnoszącego się do okresu stażu. Oceny okresu stażu, na której oparto decyzję o zwolnieniu, dokonano bez uwzględnienia „zaistniałych okoliczności faktycznych” i z naruszeniem reguł mających zastosowanie do personelu lub przewodnika EASO dotyczącego oceny personelu w okresie stażu oraz bez uwzględnienia uwag na piśmie dotyczących sprawozdania z oceny okresu stażu.
- 3) Zarzut trzeci dotyczy naruszenia przez EASO zasady równego traktowania, a także błędnej wykładni przez EASO przepisów Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, przy zastosowaniu ich do strony skarżącej.
- 4) Zarzut czwarty dotyczy popełnionego przez EASO błędu w ocenie poprzez podpisanie urzędowego dokumentu Unii EASO/ED/2015/358 (delegowania uprawnień), który przyjęto niezgodnie z prawem ze względu na brak wiążących przepisów wykonawczych przyjętych przez Radę administracyjną EASO, co wskazuje na oczywisty konflikt interesów, a data tego dokumentu jest, zdaniem strony skarżącej, nieprawdziwa.
- 5) Zarzut piąty dotyczy używania przez EASO w sprawozdaniu z oceny okresu stażu i w dalszej procedurze dokumentu EASO/ED/2015/358, który został antydatowany.
- 6) Zarzut szósty dotyczy naruszenia przez EASO w toku całej procedury oceny okresu stażu reguł proceduralnych mających zastosowanie do procedury oceny, reguł dotyczących dochodzenia administracyjnego, a także prawa do obrony strony skarżącej. Zdaniem strony skarżącej decyzja dotycząca sprawozdania z oceny okresu stażu mogłaby być odmienna, czyli pozytywna, gdyby EASO nie naruszył przepisów prawa Unii mających zastosowanie do personelu oraz przewodnika EASO dotyczącego oceny personelu w okresie stażu.
- 7) Zarzut siódmy dotyczy tego, że strona skarżąca ważnie przedstawiła argumenty mające na celu podważenie ważności decyzji w sprawie zwolnienia. Zdaniem strony skarżącej decyzja EASO o rozwiązaniu jej umowy o pracę jest oparta na błędnej ocenie naruszeń, jakich dopuścił się EASO w toku procedury dotyczącej oceny okresu stażu, w tym niezgodnego z prawem mianowania autora decyzji w sprawie zwolnienia, braku jego profesjonalizmu w sprawach personalnych, braku doświadczenia w zakresie dokumentów dotyczących oceny okresu stażu, uchybień w zakresie oceny okresu stażu, a także przedstawionych przez stronę skarżącą zarzutów szczegółowych i komentarzy.

Skarga wniesiona w dniu 15 marca 2017 r. – Ostvesta SIA/Komisja

(Sprawa T-175/17)

(2017/C 269/38)

Język postępowania: łotewski

Strony

Strona skarżąca: Ostvesta SIA (Ryga, Łotwa) (przedstawiciel: J. Davidovičs, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności sprawozdania z misji THOR (2013) 11413-07/05/2013 Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) wraz z 15 załącznikami, sprawozdania końcowego OF/2010/0827/B1, sprawozdania nr OF/2010/0827 i sprawozdania THOR (2011) 27463 z powodu poważnych nieprawidłowości, którymi są one obciążone, a także środków zalecanych przyjętych w oparciu o nie.
- obciążenie kosztami strony przeciwnej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na tym, że zaskarżone akty wiążą służby podatkowe i sądy państwa wywołując bezpośrednie skutki prawne, które naruszają interesy i skuteczne prawa osobiste skarżące, zmieniając jej sytuację prawną, z którego to powodu mają status aktów podlegających zaskarżeniu, biorąc pod uwagę:
 - charakter „zasobów własnych Unii” należności celnych i związanych z tym zobowiązań państw członkowskich, które muszą pobierać owe należności celne.
 - charakter OLAF jako dochodzeniowego organu administracyjnego, który wstępuje w zadania Komisji w odniesieniu do dochodzeń zewnętrznych.
 - rolę Komisji Europejskiej jako instytucji o funkcji wykonawczej w celu zastosowania kodeksu.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że zaskarżone akty są sprzeczne z prawem i obciążone są nieprawidłowościami, ponieważ:
 - nie zawierają one żadnego podstawowego elementu z elementów ujętych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r.; innymi słowy, nie wskazano w nich ani gwarancji proceduralnych dochodzenia, ani osób, które uczestniczą w dochodzeniu, ani wysłuchania przedstawicieli prawnych strony skarżące, ani też początkowej kwalifikacji prawnej.
 - w sposób nieuzasadniony i sprzeczny wyłączona została odpowiedzialność właściwych organów.
 - OLAF nie wypełnił obowiązku przeprowadzenia dochodzenia w sposób obiektywny i niezależny z poszanowaniem domniemania istnienia odpowiedzialności.
 - w sprawozdaniu z misji i w sprawozdaniu końcowym zawarta została nieprawidłowa informacja w wyniku braku wytycznej lub w wyniku braków w wytycznej.
 - naruszono i zastosowano w sposób nieprawidłowy uregulowanie wspólnotowe w dziedzinie ceł antydumpingowych.
 - naruszono i zastosowana w nieprawidłowy sposób uregulowanie wspólnotowe i uregulowanie Republiki Tajwanu w przedmiocie obowiązku nałożonego na BOFT [Bureau of foreign trade] Tajwanu polegającego na wykazaniu pochodzenia towarów, które się poświadcza.
 - naruszono i zastosowano w nieprawidłowy sposób art. 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny.
 - Naruszono traktaty i przepisy prawne dotyczące ich stosowania, a także Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, a dokładniej, jej art. 41.

**Skarga wniesiona w dniu 10 maja 2017 r. – European Dynamics Luxembourg i Evropaiki Dynamiki/
Komisja**

(Sprawa T-281/17)

(2017/C 269/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: European Dynamics Luxembourg SA (Luksemburg, Luksemburg) i Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci M. Sfyri i C.-N. Dede,)